

KÄSKKIRI

Tallinn

29.04.2014 nr 1-4.1/14/229

Alam-Pedja looduskaitseala osaline liitmine Puhja jahipiirkonnaga ja Puhja jahipiirkonna piiride muutmine

I Asjaolud

Puhja jahipiirkond moodustati keskkonnaministri 13.04.2004 määrusega nr 14 „Alatskivi, Amme, Elva, Haaslava, Järvelja, Kambja, Kastre, Konguta, Kärevere, Laeva, Luunja, Meeksi, Nõgiaru, Nõo, Peipsiääre, Puhja, Rannu, Sangla, Tammistu, Tähtvere, Vahelaane, Võnnu ja Ülenurme jahipiirkonna moodustamine“ (edaspidi *määrus nr 14*).

Puhja jahipiirkonna kasutaja on Puhja Jahiselts (registrikood 80030955), kes kasutab Puhja jahipiirkonda 04.05.2004 väljaantud Puhja jahipiirkonna kasutusõiguse loa nr TAR-16 alusel.

Määruse nr 14 § 16 punkti 1 kohaselt on Puhja jahipiirkonna pindala 11 190 ha. Puhja jahipiirkonna piirikirjeldus on sätestatud määruse nr 14 § 16 punktis 2.

Alam-Pedja looduskaitseala külgneb Leie, Puhja, Sangla, Laeva, Tähtvere, Põltsamaa ja Pikknurme jahipiirkondadega.

Vabariigi Valitsuse 18.05.2007 määrusega nr 153 “Alam-Pedja looduskaitseala kaitse-eeskiri” (edaspidi *Alam-Pedja kaitse-eeskiri*) on Jõgeva, Tartu ja Viljandi maakonnas asuv Alam-Pedja looduskaitseala pindalaga 34671,9 ha kaitse alla võetud.

Alam-Pedja looduskaitsealal on Alam-Pedja kaitse-eeskirja § 4 lg 5 kohaselt jahipidamine lubatud Aiu sihtkaitsevööndis Karisto loodusreservaadist loodesse jääval alal, Jõesuu, Jürikäla, Laugesoo, Pikknurme, Sangla soo, Soosaare, Soova, Umniidu ja Kunila sihtkaitsevööndites, Kärevere sihtkaitsevööndis Laeva metskonna kvartalites LV113-LV117 ning Kamari piiranguvööndis Annikvere peakraavi lõunakalda trassil 15. septembrist 31. jaanuarini ning Utsali sihtkaitsevööndis 15. septembrist 15. detsembrini, välja arvatud linnujaht, mis on kogu looduskaitsealal aasta ringi keelatud. Seega on Alam-Pedja looduskaitsealal jahipidamine teatud piirangutega lubatud.

II Põhjendus

Eestis on mitmeid kaitsealasid, sealhulgas Alam-Pedja looduskaitseala, mis on jahiseaduse (edaspidi *JahiS*) kohaselt osaliselt jahimaad, kuid ei kuulu ühegi jahipiirkonna koosseisu.

JahiS § 3 lg 1 järgi on jahimaa jahiuluki vabaks elamiseks sobiv ja jahipidamiseks kasutatav ala. JahiS § 3 lg 2 punkti 2 kohaselt ei kuulu jahimaa hulka kaitseala vöönd, kus jahipidamine on seadusega või seaduse alusel kehtestatud õigusaktidega keelatud.

JahiS §-st 5 tulenevalt on jahipiirkond suurulukijahi pidamiseks moodustatud ala, mille jahimaa pindala ühes ringpiiris on vähemalt 5000 hektarit

JahiS § 11 lg-s 2 ja § 12 lg 1 punktis 3 on sätestatud, et Keskkonnaamet võib liita jahipiirkonnaga jahimaa, mis ei ole arvatud ühegi jahipiirkonna koosseisu.

Kaitsealade jahimaade liitmine jahipiirkondadega on kavandatud „Jahinduse arengukavas aastateks 2008–2013“ (kinnitatud keskkonnaministri 23.09.2008 käskkirjaga nr 1323 „Jahinduse arengukava kinnitamine“) (edaspidi *arengukava*). Arengukava eesmärkideks jahinduse korraldamise valdkonnas on kolmanda sektori panuse suurendamine, ulukiasurkondade seisundit arvestavate paindlike ja efektiivsete jahinduse regulatsioonide tagamine ja Eestile omase jahikultuuri säilitamine. Nende eesmärkide saavutamiseks tuleb arengukava järgi suuremate looduskaitsealade ja rahvusparkide territooriumid jagada külgnevate jahipiirkondade vahel või moodustada uued jahipiirkonnad.

Seega on üheks Alam-Pedja looduskaitseala jahipiirkondadega osalise liitmise põhjuseks jahinduse arengukava elluviimine. Samas on alade liitmiseks ka mitu praktilist põhjust.

Nimelt reguleerisid kuni 01.06.2013 kehtinud JahiS kohaselt ulukite arvukust jahipiirkondadega liitmata loodusobjektidel jahindusorganisatsioonid, kellega Keskkonnaamet oli sõlminud vastava lepingu. Lepingus sai Keskkonnaamet täpsemalt kokku leppida jahipidamise tingimused, näiteks määrata seiretingimused. Kehtiva JahiS § 21 lg 3 kohaselt peab ulukite seiret tegema vaid jahipiirkonna kasutaja ning Keskkonnaameti korralduse alusel (JahiS § 23 lg 4 punkt 7) määratud kaitseala ulukite arvukuse reguleerijal vastavat kohustust ei ole. Viimane on kohustatud täitma ja tagastama jahiloa kütitud looma andmetega, kuid muud seiret ta tegema ei pea. Samas oleksid Keskkonnaametile kui kaitseala valitsejale ning Keskkonnaagentuurile vajalikud võimalikult täielikud seireandmed kogu Eesti ulukiasurkonna kohta, et saada ülevaadet asurkonna seisundist ning kavandada edaspidist kütamise mahtu ja struktuuri. Seega tagab kaitsealade jahimaade liitmine jahipiirkondadega selle, et edaspidi on ulukite seire tegemise kohustusega kaetud kogu jahipiirkond.

Peale selle on kaitsealade liitmise oluliseks ajendiks JahiS § 46 lg 1 punktist 4 tulenev Keskkonnaameti kohustus jahipiirkonnaga liitmata jahialal või alal, mis jääb ühe kilomeetri raadiusesse jahipiirkonnaga liitmata jahimaa piirist, hüvitada osaliselt ulukite poolt tekitatud kahju. Keskkonnaameti hinnangul on ulukikahjude tekkimise vältimine efektiivsem, kui jahimaad kasutab jahipiirkonna osana jahipiirkonna kasutaja. Jahipiirkonna kasutajad teevad maaomanikega koostööd jahindusnõukogudes. Samuti suhtlevad jahipiirkonna kasutajad igapäevaselt jahinduse korraldamise teemadel maaomanikega, saades sel viisil infot kahjustusaltide alade kohta, ning lepivad kokku kahjustust ennetavad meetmed ja kahju kompenseerimise tingimused. Samuti suudab jahipiirkonna kasutaja võrreldes haldusorganiga korraldada kiiremini vajalikus kohas jahi, et kahjustusi vältida.

Kaitsealade liitmise põhjuseks on muuhulgas halduskoormuse vähendamine, sest kõigi jahimaade jahipiirkonna kasutajatele üleandmisel kaob Keskkonnaametil vajadus seal jahi korraldamiseks.

Alam-Pedja looduskaitseala tuumiku moodustavate märgalamaastike näol on Eesti mastaapides tegu ühe suurima tervikliku ning looduslikult isereguleeruva alaga, mis on enamuses inimese poolt häirimata või on inimõju seal looduslikele arenguprotsessidele väga väike. Ulatuslikud märgalad on suures osas raskesti ligipääsetavad ja läbitavad, puuduvad juurdepääsuteed, sihid jms, mistõttu on jahipidamine neis väga keeruline või lausa võimatu ning pole ka kaitseala kaitse-eesmärkide seisukohast vajalik. Suur osa Alam-Pedja looduskaitseala territooriumist on väga pikka aega (nii nõukogudeaegse polügooni kui ka hiljem moodustatud looduskaitseala perioodil) olnud jahikeeluala, mistõttu on seal välja kujunenud looduslik regulatsioon ning inimese sekkumine ulukipopulatsioonide dünaamikasse ei ole vajalik. Seega ei jagata kogu Alam-Pedja looduskaitseala jahipiirkondade vahel, vaid ainult osa sellest.

Keskkonnaamet on Alam-Pedja looduskaitseala puhul võtnud eesmärgiks liita looduskaitsealised alad osaliselt piirnevate jahipiirkondadega ning mitte moodustada nende alade baasil uusi jahipiirkondi.

Keskkonnaameti Jõgeva-Tartu regiooni Jõgeva kontoris 22.07.2013 toimunud nõupidamisel, millest võtsid osa Alam-Pedja looduskaitsealaga piirnevate jahipiirkondade esindaja ja Keskkonnaameti esindajad, otsustati,

et otstarbekas on Alam-Pedja kaitseala osaliselt liita piirnevate jahipiirkondadega.

Jahipiirkondadega liidetakse osa Alam-Pedja looduskaitsealast alljärgnevalt:

1. Samblasaare sihtkaitsevööndi osa, mis jääb Emajõest lõunasse - liidetakse Puhja ja Sangla jahipiirkonnaga;
2. Emajõe luha sihtkaitsevööndi osa, mis jääb Emajõest lõunasse - liidetakse Puhja ja Tähtvere jahipiirkondadega;
3. Reku piiranguvööndi ülejäänud osa, mis jääb Emajõest lõunasse - liidetakse Puhja jahipiirkonnaga;
4. Kogu Soova sihtkaitsevöönd liidetakse Puhja jahipiirkonnaga;

Ülejäänud Alam-Pedja looduskaitseala jahipiirkondadega ei liideta (kogupindalaga ca 25 600 ha).

Puhja jahipiirkonna senine pindala on määruse nr 14 § 16 punkti 1 kohaselt 11 190 ha. Pärast Alam-Pedja osa liitmist on jahipiirkonna pindala 11 813,2 ha.

Puhja jahipiirkonna jahimaa hulka ei arvata tiheasustusalasid ega kaitseala vööndeid, kus jahipidamine on keelatud. Alam-Pedja looduskaitsealal puuduvad tiheasustusalad. Samuti ei jää Puhja jahipiirkonnaga liidetavale kaitseala territooriumile jahikeelualaga vööndeid. Jahipidamisele kaitstava loodusobjekti piires kohaldatakse JahiS nõudeid, kui looduskaitsealad või selle alusel kehtestatud kaitsekord ei sätesta teisiti.

Vastavalt JahiS § 11 lg 2 punktile 3 ja § 12 lg 1 punktile 3 tuleb muuta Puhja jahipiirkonna piirikirjeldust, kuna määruses nr 14 § 16 punktis 2 toodud Puhja jahipiirkonna piirikirjeldus ei vasta enam Alam-Pedja looduskaitseala osalise liitmise järgselt kujunevatele piiridele.

Käesoleva käskkirja jõustumiseks tuleb kehtetuks tunnistada määruse nr 14 § 16 punkt 1 ja punkt 2.

III Menetlusosaliste ärakuulamine

Vastavalt JahiS § 11 lg-le 5 kohaldatakse jahipiirkonna piiride muutmisele avatud menetluse sätteid, arvestades JahiS erisusi.

Keskkonnaamet avalikustas käesoleva käskkirja eelnõu 05.03.2014 kuni 20.03.2014 oma veebilehel www.keskkonnaamet.ee ja Jõgeva-Tartu regiooni Tartu kontoris (Aleksandri 14). Teade eelnõu avaliku väljapaneku kohta ilmus 05.03.2014 üleriigilise levikuga ajalehes Eesti Päevaleht ning 05.03.2014 kohalikus ajalehes Tartu Postimees. Ettepanekute ja vastuväidete esitamise tähtjaks määrati 20.03.2014. Väljaannetes avaldatud teade sisaldas infot, et vastava ettepanekuta avalikku istungit ei korraldata. Avalikku istungit ei toimunud. Ettepanekuid ja vastuväiteid käskkirja eelnõu ja selle lisade kohta ei laekunud.

Keskkonnaamet teavitas 05.03.2014 e-kirjaga Puhja jahipiirkonna kasutajat ja Puhja Vallavalitsust, et on algatanud Alam-Pedja osalise liitmise Puhja jahipiirkonnaga ja jahipiirkonna piiri muutmise. Jahipiirkond muudetakse Keskkonnaameti peadirektori käskkirjaga, mille eelnõu ja jahipiirkonna kaardiga oli võimalik tutvuda Keskkonnaameti kodulehel www.keskkonnaamet.ee ja Keskkonnaameti Jõgeva-Tartu regiooni Tartu kontoris (Aleksandri 14) kuni 20.03.2014.

Avalikustamise käigus jahipiirkonna kasutaja ega Puhja Vallavalitsus tähtjaks 20.03.2014 ettepanekuid ja vastuväiteid ei esitanud.

IV Otsustus

Arvestades käesoleva käskkirja punktis 1 toodud asjaolusid ning punktis 2 esitatud põhjendust, tuginedes JahiS § 11 lg-tele 2 ja 5 ja § 12 lg 1 punktile 3, haldusmenetluse seaduse §-dele 46-50 ja juhindudes keskkonnaministri 19.01.2009 määruse nr 5 "Keskkonnaameti põhimäärus" § 6 lg 2 punktist 18.

OTSUSTAN:

1. Liita Puhja jahipiirkonnaga Alam-Pedja looduskaitseala osa, mis jääb Emajõest lõunasse. Juurde liidetavat osa piiritleb põhjast Emajõgi, idast Elva jõgi ja läänest Verevi peakraav.
2. Puhja jahipiirkonna pindala on 11813,2 ha ja jahimaa pindala 11813,2 ha.

3. Puhja jahipiirkond:

Puhja jahipiirkonna piir algab Verevi peakraavi suubumisest Emajõkke, mööda Emajõe Elva jõe suubumiseni Emajõkke, jätkudes mööda Elva jõge Tartu-Viljandi-Kilingi-Nõmme maanteeni; sealt mööda Tartu-Viljandi-Kilingi-Nõmme maanteed Ulila-Laane maanteeni; teeristist mööda Ulila-Laane maanteed Härjanurme-Mäeotsa teeni, seejärel mööda Härjanurme-Mäeotsa teed Puhja-Elva maanteeni; edasi mööda Puhja-Elva maanteed Kavilda jõeni; siitpeale mööda Kavilda jõge Järveküla-Kobilo teeni ning mööda Järveküla-Kobilo teed Puhja-Konguta maanteeni; siis mööda Puhja-Konguta maanteed Raba teeni ning mööda Raba teed Madise talu teeni; teeristist mööda Madise talu teed Sangla turbaraba idapoolse piirikraavini; edasi mööda Sangla turbaraba idapoolset piirikraavi Sangla peakraavini; sealt mööda Sangla peakraavi Viljandi-Tartu maanteeni ja mööda Viljandi-Tartu maanteed Sangla

turbamaardlal asuva AS Elva EPT turbatootmisala turbaraba teeni; siitpeale mööda Sangla turbamaardlal asuva AS Elva EPT turbatootmisala turbaraba teed Väike-Rakke–Puhja kõrgepingeliini trassini, jätkudes mõttelise sirgjoonena üle turbaraba Verevi peakraavini; seejärel mööda Verevi peakraavi Emajõeni.

4. Kinnitan Puhja jahipiirkonna kaardi (lisatud).
5. Käskkiri jõustub keskkonnaministri 13.04.2004 määruse nr 14 „Alatskivi, Amme, Elva, Haaslava, Järvelja, Kambja, Kastre, Konguta, Kärevere, Laeva, Luunja, Meeksi, Nõgiaru, Nõo, Peipsiääre, Puhja, Rannu, Sangla, Tammistu, Tähtvere, Vahelaane, Võnnu ja Ülenurme jahipiirkonna moodustamine“ § 16 punktide 1 ja 2 kehtetuks tunnistamise jõustumisest.
6. Teha käskkiri Puhja jahipiirkonna kasutajale teatavaks posti teel seitsme päeva jooksul otsuse tegemisest.
7. Keskkonnaameti Jõgeva-Tartu regioonil:
 - 7.1. teavitada Puhja jahipiirkonna kasutajat täiendavalt käskkirja jõustumise kuupäevast, seitsme päeva jooksul keskkonnaministri 13.04.2004 määruse nr 14 § 16 punkti 1 ja punkti 2 kehtetuks tunnistamise Riigi Teatajas avaldamisest.
 - 7.2. korraldada jõustumismärkega käskkirja avaldamine Keskkonnaameti veebilehel.
 - 7.3. viia mõistliku aja jooksul Puhja jahipiirkonna kasutusõiguse luba kooskõlla käskkirjaga.

Käskkirja on võimalik vaidlustada 30 päeva jooksul käskkirja teatavaks tegemisest arvates, esitades vaide käskkirja andjale haldusmenetluse seaduses sätestatud korras või kaebuse halduskohtusse halduskohtumenetluse seadustikus sätestatud korras.

/Allkirjastatud digitaalselt/

Andres Onemar
Peadirektor

Saata: Puhja jahipiirkonna kasutaja (Võru 80, 50111 Tartu)

Jaotuskava: Keskkonnaministeerium, metsaosakond, Jõgeva-Tartu regiooni juhataja

Teadmiseks: Keskkonnainspeksioon (valve@kki.ee)

Hettel Mets
Jõgeva-Tartu regiooni jahinduse spetsialist